

[Anders Mølgaard]

der. Principielt set er det fornuftigt med et praktikpladsudvalg, som det også er foreslået i lovforslaget. Måske bør vi i det videre udvalgsarbejde opprioritere seminariets indflydelse i praktikpladsudvalgsarbejdet.

Det er også positivt, at de enkelte seminarier får større kompetence, altså større indflydelse og ansvar. Det er også naturligt, at rektorenes ansvar præciseres, og at bestyrelser indføres på de pædagogiske seminarier.

Det er også værd at bemærke, at lovforslaget åbner mulighed for at tilrettelægge særlige uddannelsesforløb for de meget store grupper på det pædagogiske arbejdsmarked, som ganske vist har stor praktisk erfaring, men stort set ingen pædagogisk uddannelse.

Til sidst et par afsluttende betragtninger. Jeg tror, at den nye pædagoguddannelse er et positivt og markant fremskridt. Jeg tror, fremtidens pædagoger vil blive bedre rustet til at klare fremtidens udfordringer. Men en god lov alene skaber ikke gode pædagoger. Det måske vigtigste er, at der også i fremtiden vil være mange unge, som brænder for at give deres medmennesker bedre udviklingsvilkår, unge, som er præget af engagement og pionerånd. Vi må håbe, at pædagoguddannelsen også i fremtiden vil få mange ansøgere med den slags kvalifikationer og menneskelige kvaliteter. Jeg tror det.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Nu afhænger det jo af ørerne, der hører, om man finder vores bemærkninger om besparelserne på 50 mio. kr. på SU-området eller vores bemærkninger om indholdet væsentligst. Hr. Anders Mølgaard kom med sine kommentarer til min ordførertale, men jeg synes, det siger mere om Venstres uddannelsespolitiske tænkning, at det alene er SU, der vækker ministerens opmærksomhed.

Jeg vil gerne tilføje, at det er rigtigt, at en god fælles pædagoguddannelseslovgivning ikke skaber gode pædagoger; det er seminarierne, lærerne og eleverne, der skaber gode pædagoger, ligesom vi hele tiden har fået gode pædagoger ud af vores eksisterende seminarier.

(Kort bemærkning).

Anders Mølgaard (V):

Jeg vil alligevel gentage opfordringen til So-

cialdemokraterne, til den socialdemokratiske ordfører, fru Else Marie Mortensen, om, at vi i fremtiden bruger alle vores kræfter til at diskutere substansen frem for – synes jeg – latterlige personforfølgelser og andre dårlige kommentarer.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det, der får mig herop, drejer sig også om besparelser, om praktikpladssituationen. Jeg vil meget gerne spørge ministeren, om det, at de studerende i praktikperioden skal have tid til at foretage disse mange iagttagelser af børnene, eventuelt kan resultere i, at man fra institutionernes side vil kræve en personaleopnormering. Kritikken fra disse institutioners side går jo – efter hvad jeg har hørt – på, at de studerende i praktikperioden ikke kan betegnes som reel arbejdskraft.

Derfor vil jeg gerne spørge: Er det sådan, som jeg tror, at hvis personaleorganisationerne vil kræve en opnormering, så kunne de besparelser, der her er lagt op til, måske endda kan gå hen og resultere i øgede offentlige udgifter i det lange løb? Det perspektiv synes jeg man skal tage med ind i debatten.

Formanden:

Jeg skal lige gøre den bemærkning, at de korte bemærkninger normalt er forbeholdt en kort bemærkning til et af de indlæg, der har været.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

For anden gang i undervisningsministerens regeringstid er der iværksat udvalgsarbejde på pædagogområdet. Efter godt 9 måneders arbejde med det kommissorium at udarbejde et forslag til en ny struktur for en fælles pædagoguddannelse afgav det såkaldte Eva Caspersenudvalg i enighed i november 1990 sin betænkning.

Formålet med det første udvalgsarbejde var bl.a. at øge eksamenskravene og kravet om formelle skriftlige færdigheder. Denne gang er det et krav om en besparelse på området på 50 mio. kr., og det er af udvalget blevet indfriet ved at foreslå indførelse af et praktikår.

Jeg vil gerne rose udvalget for, at de på trods af dette krav turde give sig i kast med opgaven og i løbet af så kort tid komme med et løsnings-